

והיה בימים ההם

עמק החולה עזוב ושומם

על ההר נקודה אחת ויחידה:

מטולה מושבה עתיקה,

ומתחתיה הקיבוץ היחידי

שהוקם – כפר גלעדי.

אדמת העמק הפוריה

מחכה שנים רבות לגאולה

עד שקמה מצודת אוסישקין

מורכבת משלושה משקים:

דפנה שאר ישוב ודן

על ידי חומה ומגדל מוגן.

באזור קדחת מאד קשה

התיישב עמיר וליד לזאזא

הוקם בית הילל, מושב באורך עצום

ואותה שנה בחורף גשום

על שפת הבניאס ללא רשות

עלתה שדה נחמיה להתיישבות.

עמיר עבר לידינו בשנה הבאה

כפר בלום עלה בפעם הראשונה

על אדמות נאמה, כפר סאלד נראה מעלינו

ואחר כך זז כפר בלום לסביבתנו.

אורות מנרה נצנצו ממרום

וממזרח שמיר, תפס את המקום.

הדי-די-טי ניצח את היתוש

ולהבות הבשן עלה במקום עמיר הנמוש

ובאותה השנה גם כן קם

בהרי נפתלי משגב עם.

נאות מרדכי לא התיישב בקלות

הערבים לחמו במקלות ומבוט

אך ללא הצלחה וליד כפר חמאס

רואים כבר מעין ברוך מבוסס.

חלה הפסקה בהתיישבות,

עד למלחמת העצמאות.

אך באמצע הקרבות יוצאי הפלמ"ח

יסדו בהר, את קיבוץם יפתח.

ועל אדמת מושב נחלים

התיישב עוד קיבוץ: הגושרים.

בחלסה התיישבו עולים חדשים

ושינו את השם לזכר הנופלים

לקרית שמונה עדיין כפר קטן

קיבוץ גונן נוסד לרגלי הגולן.

עוד קמו שתי התישביות

כפר יובל ומרגליות

קרית שמונה גדלה וגדלה

ותל חי ההיסטורית קמה לתחיה

אולפן לאומנות וללימודים

בקרית שמונה, כבר אלפי תושבים,

עיירה ממש – ישוב מרכזי

ובזה תם כיבוש, עמק החולה הצפוני.

כך חשבנו עד למלחמת ששת הימים

כאשר בעקבות הלוחמים

המונקים והחי"ר

קמה ההיאחזות "נחל שניר"!

שגם מזמן כבר התאזרחה.

וכעת הביטו במפה

עמק החולה השומם

עכשיו מרוב אדם הומם

בלילות האורות דולקים

ועל תולדות הישוב רומזים

אל נא הסתכלו בהם באדישות

בכל זאת טמונה פה קצת חלוציות!